

РЕШЕНИЕ

№ 3607

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1727** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание постъпила в Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/ жалба от Народното събрание на Република България, депозирана чрез процесуалния представител Г. И. К. против Решение № ППН-02-187/27.01.2022 г. на КЗЛД, с което му е разпоредено, в качеството на администратор на лични данни, да съобрази операциите по обработване на лични данни, като приложи подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с ниво на сигурност, съгласно чл.5, §1, б. „е“, вр. чл.32, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 /Регламента/, като въведе правила за обработване на лични данни при провеждане на пленарни заседания и прякото им излъчване в ефир, които да бъдат разписани в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. Изпратена е и административната преписка.

В жалбата са изложени доводи за нищожността на решението, както и за неговата незаконосъобразност, поради нарушаване на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта му. Твърдението за нищожност Народното събрание на Република България мотивира с противоречие на обжалваното решение с основополагащия конституционен принцип за разделение на властите. В условията на евентуалност, счита че решението на КЗЛД следва да бъде отменено като незаконосъобразно, тъй като посочената обработка не е под контрола на Народното събрание и не може да служи като основание за

направените изводи и разпоредените мерки. Сочи, че надзорният орган не е обсъдил предприятието от страна на Народното събрание на Република България мерки за ограничаване на риска и допълнителните доводи, изложени в становището му в хода на производството. Счита, че липсва конкретизация на нарушената нормативна разпоредба, както и че посоченото правно основание не кореспондира с диспозитива на решението. Иска се отмяна на постановеното решение и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалните си представители главен юрисконсулт Д. И.-П. и ст. юрисконсулт Д. Т., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащите се в приложената в заверено копие на образуваната пред КЗЛД преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано на основание постъпил в Комисията сигнал рег. №ППН-02-187/16.04.2021 г., подаден от В. Я., съдържащ твърдение, че по националните медии от Председателя на Народното събрание са изчетени единните граждански номера на редица лица.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по изложеното твърдение до Народното събрание е изпратено писмо изх. №ППН-02-187#1/21.06.2021 г., с което е поискано становище относно твърденията в посочения сигнал, както и всички относими писмени документи, включително и правилата, определящи реда и начина на обработване на личните данни в Народното събрание.

Изпратено е Становище вх. №ППН-02-187#2/28.06.2021 г. от Народното събрание, в което е предоставена информация, относно проведеното на 16.04.2021 г. заседание на 45-то Народно събрание. В становището се сочи, че стенографския протокол от пленарното заседание, достъпен на интернет страницата на Народното събрание, не съдържа информация за неправомерна обработка на лични данни /ЕГН на лицата/ чрез тяхното разпространение по смисъла на чл.4, т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679. При направена проверка на видеозаписа от разглежданото пленарно заседание е установено, че в същия се съдържат еднократно данни за ЕГН на едно лице – народен представител, като по-нататъшната обработка по отношение на другите лица е преустановена незабавно и с тази мярка е ограничено последващо нарушаване на права. Като аргумент за това, че изчетеното ЕГН не представлява извършено нарушение, е посочено, че при извършена справка в Търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел, се установява че посоченото ЕГН е представено от субекта на данни и е публично достъпно в няколко документа по партията на две търговски дружества. Като основание за този извод е посочен член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, в който е посочено, че нарушения, за които „не съществува вероятност...да породят риск за правата и свободите на физическите лица“, не изискват уведомяване на надзорния орган, като в Насоки на работната група за защита на личните данни по Член 29 от Директива 95/46/ЕО относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни съгласно

Регламент (ЕС) 2016/679 е дадено следното пояснение: „пример за това е, когато личните данни са вече публично достъпни, така че не съществува вероятност разкриването на такива данни да породи риск за физическото лице“.

В становището е посочено също, че в съответствие с Вътрешните правила за защита на личните данни в администрацията на Народното събрание, при публикуване на видеофайловете, включително от заседанието на 16.04.2021 г., посочените лични данни са заличени с технически средства и не са публично достъпни.

Във връзка с предходно отправено искане от Комисията за защита на личните данни са предоставени информация и документи, свързани с реда и начина на обработване на лични данни в Народното събрание, включително вътрешнонормативни документи, вътрешни процедури и механизми на отчетност, както следва: 1. Аналитичен доклад за съответствието на процесите по обработка на личните данни с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679; 2. О. доклад от проведен преглед на системата за управление на сигурността на информацията в съответствие с ISO 27001; 3. Оценка на риска на дейностите по обработка на личните данни в съответствие ISO 31000; 4. Вътрешни правила за защита на личните данни в администрацията на Народното събрание на Република България и приложенията към тях; 5. Вътрешни правила за съхранение и унищожаване на лични данни и приложенията към тях; 6. Вътрешни правила за действие при нарушение на сигурността на личните данни и приложенията към тях; 7. Вътрешни правила за извършване на оценка за въздействието върху личните данни и Методология за извършване на оценка на въздействието; 8. Процедура за упражняване на права от субектите на данните и приложения; 9. Вътрешни правила за предаване на лични данни на трети държави или международни организации; 10. Методика за оценка на риска; 11. План за въздействие на риска; 12. Технически и организационни мерки за защита на личните данни; 13. Декларации за съгласие; 14. Публично достъпни на интернет страницата на Народното събрание съобщения за поверителност при обработка на лични данни на различни категории лица; 15. Съобщение за поверителност при наложените противоепидемични мерки.

Предоставено е заверено извлечение от стенографски протокол от проведеното на 16.04.2021 г. заседание на 45-то Народно събрание. От Комисията е установено, че Народното събрание е извършило заличаване на единния граждански номер на лицето в писмената стенограма в официалния сайт на Народното събрание.

От Народното събрание е изпратено Искане за изразяване на становище №АД-155-00-354/14.07.2021 г. на основание чл.57, пар.1, буква „в“ и чл.58, пар.3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, чл.26, ал.1, т.3, вр. чл.51, т.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, относно определяне на качеството „администратор на лични данни“ в рамките на осъществяване на парламентарна дейност от парламентарните групи, постоянните и временните комисии и народните представители.

Със Становище на Комисията за защита на личните данни рег. №ПНМД-01-68/2021 г. от 26.07.2021 г. Комисията е изразила позиция, че парламентарните групи, постоянните и временни комисии и народните представители, като организационни единици на Народното събрание, не са самостоятелни администратори на лични данни. Отговорност на администратора – Народното събрание на Република България, е да въведе подходящи мерки и политики за защита на личните данни, които да обхващат дейността на всеки от горепосочените субекти, както и на външните (трети)

лица по отношение на тях.

Изготвена е докладна записка от Д. П. с рег. №ППН-02-187#3/30.11.2021 г., с която е установено, че се съдържат аудиофайлове на официалната страница на Българската национална телевизия и Българското национално радио, които представляват аудиозапис от излъчването на живо в ефира на Б. и БНР от проведеното пленарно заседание на 16.04.2021 г, като 1:15:31 ч. след началото му, Председателя на Народното събрание И. М. прочита решение №2462-НС, включително имената и ЕГН на А. К. М.. С оглед гореизложеното е предложено на Комисията да отправи „официално предупреждение“ до Народното събрание на Република България, в качеството на администратор на лични данни, за това, че е извършило нарушение на чл.5, пар. 1, букви „е“ и чл.32, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка със сигурността на обработването на лични данни.

С Решение рег. №ППН-02-187 от 27.01.2022 г. на КЗЛД е разпоредено на Народното събрание на Република България, в качеството на администратор на лични данни, да съобрази операциите по обработване на лични данни, като приложи подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с ниво на сигурност, съгласно чл.5, §1, б. „е“, вр. чл.32, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, като въведе правила за обработване на лични данни при провеждане на пленарни заседания и прякото им излъчване в ефир, които да бъдат разписани в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА – подадена е срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, с оглед данните за връчване на акта на 31.01.2022 г. и данните за подаване на жалбата на 11.02.2022 г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД. Правомощията на комисията произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.12, ал.4 ЗЗЛД. На основание чл.9, ал.3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Под обжалваното решение са положили подписите си председателят на Комисията и трима от членовете ѝ. Предвид това, съдът счита, че актът е издаден от компетентен орган и не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, както и подписите на лицата, участвали в гласуването. Административният акт е постановен и в

предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, послужили за издаване на акта.

В хода на проведеното административно производство не се констатираха допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, обуславящи отмяна на крайния акт на това основание. Конкретни доводи в тази насока не са изложени в жалбата.

С решението на Комисията е разпоредено на Народното събрание в двумесечен срок „да въведе правила за обработване на лични данни при провеждане на пленарни заседания и прякото им излъчване в ефир, които да бъдат разписани в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание“.

Съгласно чл.57, пар. 2, буква „г“ от Регламента, Комисията има корективните правомощия да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок.

Указаният от КЗЛД начин е чрез промяна на ПОДНС, чрез който се създават и който съдържа съответни правила за поведение, относно организацията и дейността на Народното събрание. В Решение №7 от 25.05.2010 г. по к. д. №5/2010 г. К. съд е приел, че: „Правилникът за организацията и дейността на Народното събрание е източник на конституционното право и заема особено място в системата на източниците на правото. Характерно за него е, че той се приема не в изпълнение на закона, а пряко - в изпълнение на Конституцията“. Изменения на ПОДНС се правят само с нормативни решения, които имат нормотворчески характер. Действително, независимо от приликите на закона и ПОДНС, последният не е закон, но съдържа редица разпоредби, които се отнасят до законодателния процес. С него се регулират по-тесен и специализиран кръг обществени отношения, които са свързани с организацията и дейността на НС, с неговите органи и с правното положение на народните представители. ПОДНС урежда материя, която е свързана с НС, а това означава, че при очертаване на разликата между двата акта съществено значение имат видът и кръгът на обществените отношения, които са предмет на правна регламентация от тези два вида актове. От К. съд е прието становището, че: „Поначало правилникът е нормативен акт, който се издава за прилагането на закон в неговата цялост. Казаното обаче не важи за другия вид правилници, а именно – ПОДНС“, защото ПОДНС има за своя юридическа основа Конституцията, а не закона. Ако се приеме обратното, то разпоредбите на правилника биха били съобразени със закона, противно на разбирането на чл. 73 КРБ. В решението се казва също, че: „Правилникът за организацията и дейността на Народното събрание съдържа редица разпоредби, които се отнасят до законодателния процес. Те регулират реда, който трябва да се спазва при осъществяване на законодателната дейност. Всеки приет от НС закон трябва да бъде създаден по реда, определен от Конституцията и ПОДНС, които уреждат въпроса на колко четения да бъде приет законът, обсъждането му от постоянните комисии и др. Доколкото законът се създава и приема в съответствие с правилата, уредени в ПОДНС, се установява една процедурна зависимост на закона спрямо ПОДНС.“

С решението си К. съд е приел, че Правилникът за организацията и дейността на Народното събрание не е закон, но по силата на Конституцията стои паралелно със закона в йерархията на нормативните актове.

Съгласно чл.8 от Конституцията държавната власт се разделя на законодателна,

изпълнителна и съдебна. Всяка от властите осъществява самостоятелно конституционните си правомощия. Законодателната власт се осъществява от Народното събрание, като народните представители действат въз основа на Конституцията и законите в съответствие със своята съвест и убеждения. В този смисъл е недопустимо Комисията за защита на личните данни да разпорежда с решението си извършване на действия от Народното събрание, които са част от изключителните му самостоятелни правомощия като орган на законодателната власт по чл.62 КРБ. Механизмът за взаимодействие между органите на държавната власт изключва налагане на действия или предписване на актове, лишавачи органите на съответната власт от гарантираната им от Конституцията самостоятелност и дискреционна преценка в процеса на осъществяване на правомощията, които имат (Решение №3 от 07.07.2015 г. на КС по к.д. №13/2014 г.).

Порочните административни актове в правната теория се разделят на нищожни и унищожяеми, в зависимост от степента на порока, от който е засегнат акта. Липсва конкретна норма, която да регламентира в кои случаи съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожяем. Нищожни са онези административни актове, които поради радикални недостатъци, засягащи компетентността на автора, формата или съдържанието се дисквалифицират като административни актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят, изменят или погасят права. Съдебната практика приема, че нищожни административните актове са тези, при които са допуснати нарушения на изискванията за компетентност и форма. Относно другите основания за оспорване на административен акт, формулирани в чл. 146 от АПК, следва да се приеме, че по принцип те налагат отмяна на порочния акт като унищожяем и в изключително редки случаи на тежки нарушения на закона могат да доведат до нищожност. Това са хипотезите, в които оспорваният акт има несъществуващ адресат, невъзможен предмет, пълна липса на правно основание, непреодолимо противоречие с правната норма и др. Настоящият случай е именно такъв. Издаденият административен акт е несъвместим с правния ред, като издаден в непреодолимо противоречие с материалноправни разпоредби. Налице засягане на фундаментални за правото ценности, което при никакви условия не може да бъде преодоляно.

В конкретният случай, издаденото Решение рег. №ППН-02-187/27.01.2022 г. на КЗЛД противоречи на принципа на разделение на властите, като указва задължение за Народното събрание, което не е от правомощията на органа, определени с чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.10а ЗЗЛД, а е част от дискреционната власт на законодателния орган. Съгласно §1, ал.1 от ДР на ПОДНС, същият може да бъде изменян по предложение на председателя на Народното събрание или по искане на народен представител. Следователно КЗЛД, макар да има правомощието да разпорежи на Народното събрание, в качеството му на администратор на лични данни съгласно чл.57, пар. 2, буква „г“ от Регламента, да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на Регламента, което е сторено с процесното решение, няма правомощието да стори това по указания в процесното решение начин – чрез въвеждане на правила за обработване на личните данни при провеждане на пленарни заседания и прякото им излъчване в ефир, които да бъдат

разписани иманно в ПОДНС.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да прогласи нищожността на оспореното решение, без да се произнася относно останалите изложени в жалбата съображения за неговата незаконосъобразност.

При този изход на спора основателно се явява направеното с жалбата искане за присъждане на направените от оспорващия съдебно-деловодни разноски в хипотезата на чл.143, ал.1 АПК. В настоящия случай оспорващият е представяван от юрисконсулт, като съдът, в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 100 лева. Жалбоподателят е внесъл и държавна такса в размер на 50 лева, която също се дължи от органа, издал отменения акт. В случая Комисията за защита на личните данни следва да бъде осъдена за заплащане на направените от оспорващия разноски в общ размер от 150 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № ППН-02-187/27.01.2022 г. на КЗЛД, с което на Народното събрание на Република България е разпоредено, в качеството на администратор на лични данни, да съобрази операциите по обработване на лични данни, като приложи подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с ниво на сигурност, съгласно чл.5, §1, б. „е“, вр. чл.32, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, като въведе правила за обработване на лични данни при провеждане на пленарни заседания и прякото им излъчване в ефир, които да бъдат разписани в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Народното събрание на Република България деловодни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, от които 50 лева внесена държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: